

УДК: 336.142.7.347.168.5] (477)

**ЗАСТОСУВАННЯ МАКРОЕКОНОМІЧНИХ ФУНКЦІЙ ПРИ
КОНСОЛІДАЦІЇ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ ТА ВЗАЄМОДІЇ З
РЕАЛЬНИМ СЕКТОРОМ ЕКОНОМІКИ****Швайдак В. М.,
Серотюк Б. В.***Національна академія управління*

У статті розглянуто комплекс макроекономічних функцій, які є об'єктивними в рамках оцінки засади процесу інтеграції представників небанківського фінансового посередництва (НФП), виділено особливості взаємодії з реальним сектором економіки. Окремо проаналізовано взаємовідносини в рамках інтеграції представників НФП з банками. Встановлено, що розвиток альтернативних каналів продажу для НФП впливає на обсяги операцій та позитивно індексується до бюджетних надходжень, проте найбільш дієвими лишаються системні програми підтримки НФП щодо кредитування та інших видів посередництва, які впливатимуть на економіку в цілому на державному рівні та дадуть змогу збільшувати валовий внутрішній продукт, стимулюючи промисловість та зовнішньоекономічну діяльність. Проведено порівняльну характеристику з позначенням потенціального наповнення державного бюджету від приросту операцій у банківській системі та структурних обсягів фінансової системи. Запропоновано розрахунок біфуркації періодичних рішень шляхом відповідних математичних функцій в ході заданої в залежності від складових шляхів наповнення державного бюджету в залежності від заходів по активізації посередницької діяльності НФП на внутрішньому ринку.

Ключові слова: небанківське фінансове посередництво, гомогенний та гетерогенний процеси, квазілінійне рівняння, фактори розвитку, консолідація, реальний сектор економіки, формат інтеграції

UDC: 336.142.7.347.168.5] (477)

**APPLICATION OF MACROECONOMIC FUNCTIONS FOR
CONSOLIDATION OF FINANCIAL INTERMEDIARIES AND
INTERACTION WITH THE REAL ECONOMIC SECTOR****Shvaydak V.,
Serotyuk B.***National Academy of Management*

The article considers a set of macroeconomic functions that are objective in the framework of basis evaluation for the non-bank financial intermediation (NFI), their integration and specifics of interaction with the real sector of the economy. The relationships within the framework of integration of NFI representatives with banks have been separately analyzed. It is established that the development of alternative sales

channels for NPF affects to the volume of transactions and is positively indexed in budget revenues. Among the most effective are the system programs for supporting NPF for lending and other types of intermediation that will affect the economy as a whole at the state level and will allow increasing the gross domestic product, stimulating the industry and foreign economic activity. The comparative characteristics were represented with an indication of the potential filling of the state budget from the growth of operations in the banking system and the structural volumes of the financial system. The calculation with help of the bifurcation method of periodic solutions by means of the corresponding mathematical functions was proposed for specified ways of filling the state budget depending on the components, related with the general NPF activity in the domestic market.

Keywords: non-bank financial intermediation, homogeneous and heterogeneous processes, quasi-linear equation, developmental factors, consolidation, real sector of the economy, integration format.

Актуальність проблеми. Практичні застереження для небанківських фінансових посередників та комерційних банків в рамках функціонування на ринку передбачають уповільнення банківському пануванню у фінансові площині стосунків формату «клієнт-фінансова послуга». Для класичних фінансових посередників важливо комплексно протидіяти банківським установам та їх дочірнім компаніям на комплексній основі для забезпечення власного таргетування.

На сьогоднішній день поточні антикризові заходи фінансових посередників та комерційних банків не можуть достатньо ефективно забезпечувати клієнтські доручення та запити, що негативно впливає на активізацію бізнес-процесів, що відбувається в тому числі за рахунок недосконалого економетричного та математичного забезпечення у прогнозування, детермінації та обчисленні ефективності фінансової діяльності в рамках взаємної інтеграції та обслуговування реального сектору економіки.

Аналіз останніх наукових досліджень. У дослідженнях Ю. С. Конопліної, Л.Ю. Сисоєва, Р. Мандрик, Є.П. Бондаренка було проведено огляд головних детермінантів оцінки ефективності та взаємодії фінансових посередників на вітчизняному ринку. Авторами досліджувалося оцінка результативності державного регулювання фінансового ринку за поняттями ступенів ефективності контролінгу ринкових операцій з боку держави та виконання профілактичних заходів за для покращення стабільної роботи комерційних установ.

Хоча специфіка відкритого ринку є важливим суспільним індикатором, який відображає соціальну направленість НФП та зацікавленість масових клієнтських потоків в послугах посередника, однак актуальний набір макроекономічних функцій щодо обчислення ефективності, прогнозування та детермінації критичних точок лишається невирішеною проблемою в рамках теоретичних основ консолідованого функціонування суб'єктів ринку фінансових послуг при обслуговуванні реального сектору економіки.

Фактори, які знижують рівень фінансового посередництва були розглянуті в роботах І. Школьник, І. Лютого, А. Мещерякова, В. Кремень, взятий сегмент фінансової системи має свої особливі властивості, котрі залежать від масштабу території країни, її чисельності, потенціалом інфраструктури, національними стратегічними ресурсами та об'ємами клієнтської бази на внутрішнього ринку.

Вирішення проблем обчислення та прогнозування частки потенціальних взаємозв'язків НФП з реальним сектором економіки у балансі та його достовірність є малодослідженим науковим підходом, що передбачає подальшого удосконалення у контексті забезпечення та врегулювання діяльності НФП та клієнтів – представників бізнесової середи.

Мета роботи: проведення порівняльної характеристики при взаємодії фінансових посередників та реального секторів економіки в рамках конгломератів та підбір виокремлених математичних функцій.

Викладення основного матеріалу дослідження. Реалізація заходів з реінжинірингу комерційних банків в рамках проведення ризикової діяльності в середовищі є значним викликом через недосконалу нормативно-методичну базу більшості банків задіяних в системі функціональної взаємодії між установами з одного боку, та ефективного задоволення клієнтських потреб з іншої сторони.

Застосування макроекономічних функцій при взаємодії фінансових посередників та реального секторів економіки в рамках конгломератів

Потенційний розподіл клієнтів між банками та фінансовими посередниками може коливатись в діапазоні до 20 % від базисного значення у середньостроковій перспективі. Більших змін очікувати не варто, а перевірка на адекватність підтвердила дану гіпотезу.

Індикація взаємодії реального сектору економіки при понаднормовій банківській кооперації показово забезпечується клієнтськими рекламаціями та відгуками в контексті послідовності пошуку оптимальної альтернативи через масиви даних. Масив даних щодо пошуку прийняттого для клієнта НФП може бути оптимальним в позначених рамках на ринку, складаючи основу стимуляційної складової її удосконалення [1].

Критичні рамки при обслуговування реального сектору економіки, корпоративного бізнесу та міжнародних інвесторів на вітчизняному ринку мають бути оперативно ідентифіковані та розпізнані у найкращих промислових темпах.

З соціальної точки зору взаємна інтеграція банків с СК дозволяє населенню більш безпечно розміщувати кошти, кредитуватися та при цьому бути спокійнішими в питаннях страхового відшкодування.

Банкоцентричні фінансові групи, на нашу думку, хоч і є на перший погляд стабільними формуваннями, проте виходячи з актуальності вітчизняного ринку банк у разі ліквідації може потягнути за собою і страхову компанію [2].

В рамках визначення оптимального складу функціонального кошику НФП на макрорівні важливо об'єднати найбільш пріоритетні та дієві методики співпраці державних органів влади з комерційними фінансовими посередниками в рамках протидії банкоцентричній банківській системі.

У ході досліджень НФП було з'ясовано, що теоретичними засадами поширення інтеграції є саме всебічна консолідація посередництва навколо клієнтського кола, здебільш характеризує міжнародні фінансові ринки.

Фінансова конвергенція спричиняє формування конгломератів, які є мостом гетерогенних процесів між комерційними банками та страховими компаніями, котрі підпадають під розпорядження фінансових структур [9].

Під час розгляду проблематики взаємодії НФП та клієнтів реального сектору економіки було доведено те, що процеси посередництва та убезпечення підпадають під взаємовідносини між різновидами НФП, що у свою чергу ґрунтується на базі їх фінансово-господарської та маркетингово-комунікаційної діяльності.

Таблиця 1 - Визначення формату інтеграції фінансових посередників

Визначення інтеграції НФП в різних форматах розвитку подій		
Гомогенний та гетерогенний процеси		
Середній і високий рівні інтеграції		Низькі рівні інтеграції
Консолідація		Кооперація
1. Моніторингу та контролю фінансових союзів 2. Підрозділів банків та СК, які функціонують на фінансовому ринку		Кооперація комерційних банків та СК на договорах про колективне функціонування, або дистрибуцію
Гетерогенний процес		
Конвергенція	1. Здійснення ділових процесів на фінансових ринках 2. Формування інформаційних баз даних по клієнтам 3. Вдосконалення видів фінансових послуг 4. Функціонування комерційних банків та СК	
	Формат розвитку подій	Характеристика розрахунків
Для ІСІ та фінансових компаній	Пряме поглинання банком та використання посередників у своїх допоміжних цілях з мінімальним капітальними інвестиціями	Комісійне та дотаційне забезпечення, окрім випадку коли банк буде вести роздрібний бізнес через фінансову компанію
Для страхових компаній	Безумовне убезпечення повернення застрахованих активів банку, в рамках повного замкнутого циклу. Контролінг перестрахових процесів та розміщення коштів у власному банку групи	Взаємозалік комісії або умовні розрахунки при поверненні комісій за наданого клієнта Індивідуальні відсоткові ставки згідно векторного аргументу
Для недержавних пенсійних фондів та довірчих товариств	Участь у схемах по пенсійному забезпеченню та управлінню активами, зберігання в рамках похідних фінансових задач з реінжинірингу банківської групи	Накопичувальні та комісійні за зберігання активів, фондів та їх супровід

Складено автором на основі [1,6]

Саме створення синергетичного результату при координації продаж послуг НФП, замість альтернативного проведення банківських операцій реальним сектором економіки може спонукати сформувати модифіковані фінансові послуги [8].

Розвиток фінансових посередників у співпраці з корпоративним клієнтами треба перш за все аналізувати за рядом таких заходів, як пошук ефективних каналів збуту, поняття про відносини між фінансовими структурами базуючись на продукції інтегрування та інших важливих організаційних моментів.

Запропонуємо прийом обчислення біфуркації періодичних рішень шляхом відповідних математичних функцій в ході заданої тематики.

Біфуркація періодичних рішень може бути застосована у контексті погодження дій між секторами економіки в якості макроекономічних функцій при взаємодії фінансових посередників та реального секторів економіки в рамках конгломератів [5].

$$Ax + X(x) + \mu Q(\mu, x) = 0 \quad (1);$$

При заданому факторі розвитку НФП, де $\mu = 0$, стан та ступінь взаємодії посередників на ринку є мінімальною, а рівняння періодичного рішення для НФП матиме вигляд:

$$x = Ax + X(x) + \mu Q(\mu, x) \quad (2);$$

де Ax – виступає вимірником поточної активної фази розвитку НФП;

$X(x)$ – виступає випадковим елементом покращень в діяльності НФП щодо функціональної взаємодії з реальним сектором;

Q – комплекс стратегічних покращень діяльності НФП направлених на розвиток відносин з реальним сектором економіки.

При стані позитивного платіжного балансу НФП вплив $B = 1$, при негативному $B = 0$.

$$B = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ L & A \end{pmatrix} \quad (3);$$

За рахунок квазілінійних рівнянь можливо оцінити фінансовий стан та фактичний прогнозований розвиток подій при взаємодії бізнесу з фінансовими посередниками в перехідний період для від банку або профільної установи до відповідного типу НФП[2].

Обчислення стійкості НФП в критичних випадках проводиться за рахунок додавання глибинної складової в квазілінійне рівняння, що може мати від'ємне значення у такому вигляді:

$$x = Ax + g(t) + \mu h(t, x, \mu) \quad (4);$$

де h – глибинна складова проблематики, що направлена на виокремлення та поширення.

Доповнимо даний підхід різносторонніми заходами, які безперервно здійснюють вплив на початковий стан НФП, в виді y – що здійснює комбінаторне врахування стоп-факторів та фактичних втрат діяльності НФП, що перечать розвитку відносин з малим та середнім бізнесом та системним корпоративним сектором економіки,

$$y = Jy + Y(\mu, y); \quad (5);$$

що при заданих часових параметрах має наступний вигляд :

$$y = P(t, \mu)y + \mu Y(t, y, \mu) ; \quad (6);$$

Часові параметри досягнення умов співпраці та встановлення ділових відносин між НФП з потенційним клієнтом є ключовим параметром ефективності взаємодії між сторонами що аналізуються.

Встановимо носії потенціалів розвитку НФП при консолідованих умовах діяльності в рамках заданого ризикового середовища за рахунок компонентного коефіцієнту безперервності функції[7].

$$P(t, \mu) = A + \mu \frac{\partial h}{\partial x}(t, (t, \mu)u) \quad (7);$$

Таким чином даний підхід дозволить обчислити вибірку заходів з удосконалення процесу взаємної інтеграції НФП на постійній основі.

Основна мета у застосуванні методів лінійного програмування є знаходження оптимального плану. Подібним чином, методичні засади лінійного програмування дають право вибрати з безлічі альтернативних рішень найкраще, яке забезпечить максимальне досягнення поставлених завдань при взаємодії банку та НФП.

Важливим показником оцінки фінансової стійкості такої взаємодії є темп приросту реальних активів ($A, \%$):

$$A = \left(\frac{C_1 + Z_1 + D_1}{C_0 + Z_0 + D_0} - 1 \right) \cdot 100 \quad (8);$$

C - являє собою засоби і вкладення без обліку зносу по нереалізованим продуктам, нематеріальних активів, що мали прибуток, грн .;

Z - є запасами і витратами, грн ;

D - є безпосередньо грошми та активами без обліку використаних банківських кредитних коштів, грн .;

0 - попередній рік; а 1 – це поточний рік.

Щоб оцінити економічну стійкість банку використовується коефіцієнт автономії, коефіцієнт фінансової стабільності банку і коефіцієнт залучення коштів[1].

Для НФП запропонуємо введення трьох ризикових факторів, що всебічно описують взаємодії фінансових посередників та реального секторів економіки в рамках поодинокого профільного функціонування на відкритому ринку (в рамках конгломератів вплив прогнозується у більшій мірі):

- t періодичний фактор, що включає потенціальну строковість залучених та наданих у позику ресурсів, а в рамках внутрішнього контексту дозволяє оцінити часове проходження операційних процесів в технологічному середовищі НФП;

- u фінансовий фактор, який вказує на потенціал розвитку та забезпечення клієнтських запитів на ринку в рамках стратегічного розвитку підвиду НФП;

- μ поміркований фактор, що характеризується комплексними змінами які здатні впливати на очікування клієнтів та партнерів на ринку, в тому числі на рішення із консолідації та об'єднання на ринку під спільний бренд; при цьому передбачається зміна клієнтського кола згідно управлінського рішення, перших двох факторів або програми оптимізаційного менеджменту НФП[3].

Носіями потенціалів в фінансовому посередництві можуть бути суб'єкти варіації бізнесового сектору, а також їх клієнтські кола. В контексті групування та диференціації потенціалів варто здійснювати профілі економічно активності, а й за ієрархічними рівнями економіки, в межах яких вони функціонують: мега-, мета-, макро-, мезо- та мікрорівнями. Потенціал інституту фінансового сектору є комплексом його активних заходів для досягнення поставленої цілі, імплементація якої проводиться за рахунок реінвестування, засобами та можливостями даного інституту.

Приймемо вихідні параметри при яких забезпечення в виді у дорівнює:

$$\frac{\|y\|}{\|y\|} \rightarrow 0 \text{ при } \|y\| \rightarrow 0, \quad (9);$$

Швидкісні параметри імплементації дорівнюють S та обчислюються за рахунок лімітування диспозиції НФП у заданий час на ринку в контексті забезпечення сталого розвитку власної діяльності[2].

$$S = BS - SC + Q_{12} + \mu(Q_{11}S - SN_2) \quad (10);$$

У ході досліджень та оглядів факторів інтеграції банків та НФП, зазначимо важливість регулювання даного підрозділу. Для детального огляду регулювання політики ІСКБ пропонуємо звернутися до таблиці 2.

Таблиця 2 - Характеристика суспільного спостереження за діяльністю НФП на відкритому ринку

Регуляторна політика щодо державного посередництва	
Фінансова лібералізація	Фінансовий тиск
Усунення обмежень у функціонуванні фінансових структур при виконанні послуг. - Збільшує розвиток ІСКБ	Обмеження законодавчого характеру, щодо обсягів функціонування фінансових структур. - Зменшує розвиток ІСКБ
Державне регулювання консолідації фінансових посередників	
Секторальний спосіб	Консолідований спосіб
Самостійні інтеграція НФП забезпечують регулювання порізаних сегментів фінансового ринку	Формування взаємної консолідації, в ході якої визначається взаємне регулювання таких сегментів ринку, як банківський, страховий та фондовий. Проходження інтеграції здійснюється за такими критеріями, як інституційна, фінансова, наглядова та регулятивна.
Інструменти урядового регулювання ІСКБ	
Регулювання діяльності	Пруденційний нагляд
Направлено на поліпшення зв'язків серед фінансових структур і клієнтів при ІСКБ. Забезпечує форми надання захисту фінансових даних клієнтів та встановлює структури вирішення конфліктів між фінансовими структурами та клієнтами.	Направлено на допомогу фінансової стабільності та безпеки роботи при ІСКБ. Завдяки цьому забезпечується прогнозування перевищуючого об'єму небезпек та встановлюються норми до обсягу капіталу.

Складено автором на основі [5]

Прикладним забезпеченням для державної регуляторної політики щодо розвитку НФП є система розпізнавання повноважень та вихідних переваг за типами наглядових органів.

Від того який запит буде направлено від НФП персонально або у груповій формі – залежить час розгляду та зворотної реакції на заявку, тому аспекти класифікації періодів стимулювання НФП за асоціативним аспектом є удосконаленою формою звернення та взаємодії з регулятором з метою якнайшвидше бути почутим [5].

Висновки. Розглянуті математичні функції у хронологічному порядку можуть виступати основою технічної карти звернення при взаємодії НФП з клієнтом реального сектору та в рамках інтеграційних процесів з партнерами чи конкурентами по ринку, є синхронним процесом збільшення значимості асоціативних позицій в малому масиві інформації НФП, завданого по усім проблемним напрямом одночасно [4]. Упорядкована діяльність НФП на ринку дозволить отримати такі переваги в рамках взаємодії з регулятором: захист інтересів НФП як

безпосередніх координаторів організаційно-супроводжувальних процесів на ринку відповідно до клієнтських потреб; поширення інформації стосовно альтернативних операцій на ринку за рахунок нерозповсюджених в країні підвидів НФП, таких як довірчі товариства, ІСІ та різновиди фінансових компаній; конкретизація адресної консультаційної допомоги установам, підписання договірних угод про врегулювання та стабілізацію НФП з регулятором; запобігання несистемним ризикам НФП, їх детермінанти та спільні заходи з покращення систем ризик-менеджменту НФП за видами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Васильченко З. М. Методологічні аспекти дослідження сутності банківських установ як фінансових посередників / З. М. Васильченко // Банківська справа. – 2008. – № 4. – С. 11–24.
2. Васильченко З. М. Фінансова консолідація як сучасна тенденція розвитку банківського бізнесу / З. М. Васильченко // Світ фінансів. – № 3 (8). – 2006. – С. 60–70.
3. Конопліна Ю. С. Недержавне пенсійне забезпечення як напрямок розширення банківської діяльності / Ю. С. Конопліна // Вісник Української академії банківської справи. – 2007. – № 1. – С. 58–65.
4. Кремень В. М. Світові тенденції консолідації регулювання фінансового ринку / В. М. Кремень // Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні проблеми інноваційного розвитку держави”. – Дніпропетровськ : ПДАБА, 2008. – Т. 1. – С. 51–53.
5. Лютий І. О. Проблеми розвитку сучасного міжнародного фінансового ринку та інтеграційний курс України / І. О. Лютий, В. І. Міщенко // Фінанси України. – 2006. – № 5. – С. 21–32.
6. Мандрик Р. Финансовые конгломераты: причины возникновения, достоинства, недостатки [Электронный ресурс] / Роман Мандрик, Максим Шеховцев. – Режим доступа: <http://www.fingames.com.ua/news/7062/>. – 01.09.2011. – Название с экрана.
7. Мещеряков А. А. Аналіз економічної сутності понять “ринок фінансових послуг” та “ринок банківських послуг” / А. А. Мещеряков // Формування ринкових відносин в Україні. – 2007. – № 5. – С. 31–35.
8. Сисоєва Л.Ю. Взаємодія банків з недержавними пенсійними фондами / Л.Ю. Сисоєва // Економіка: проблеми теорії та практики. – 2008. – Випуск 244. – Т. 3. – С. 769–773.
9. Школьник І.О. Міжнародні фінансові конгломерати у банківському секторі України / І. О. Школьник // Вісник НБУ. – 2010. – № 2. – С. 32.